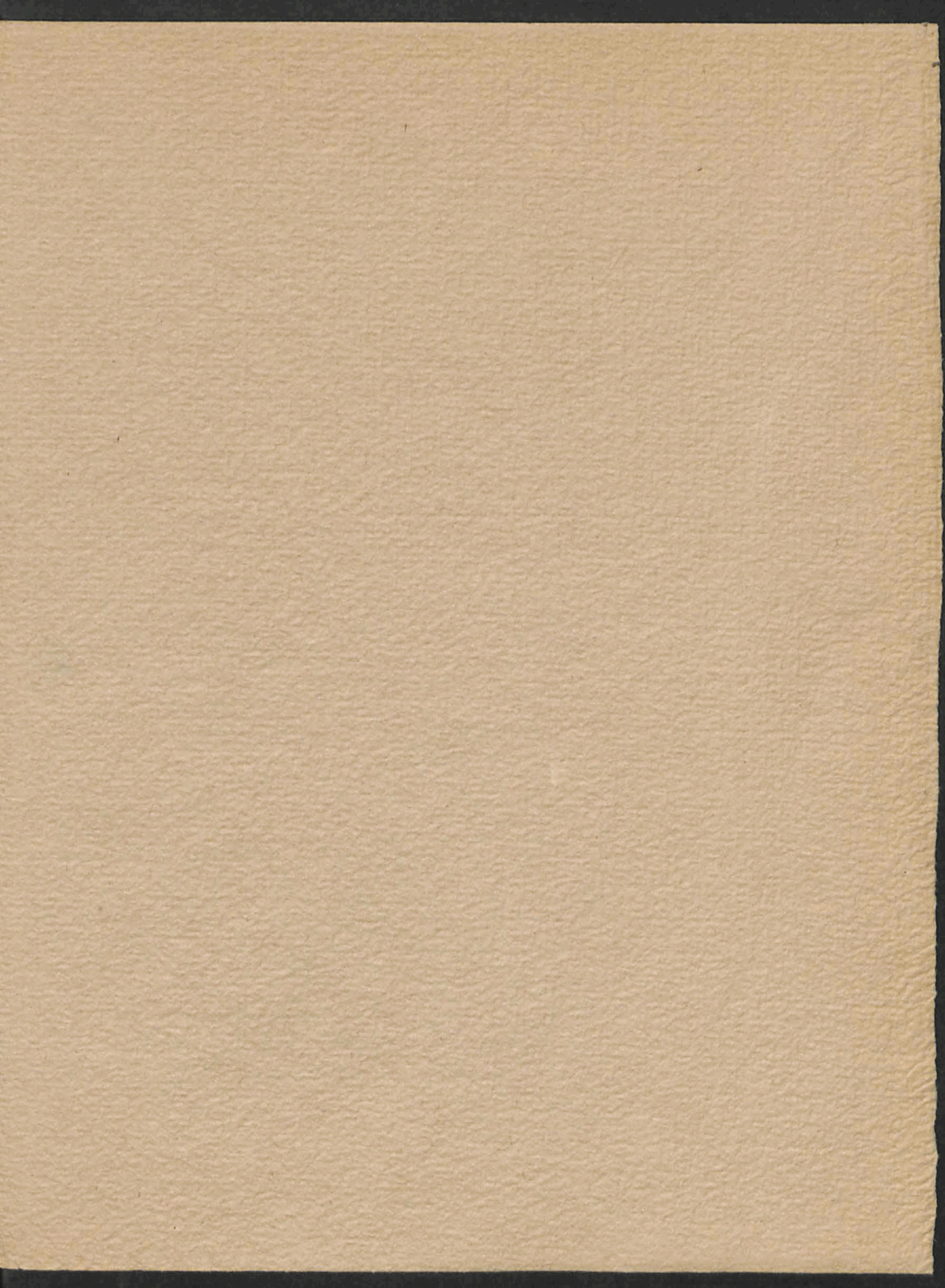

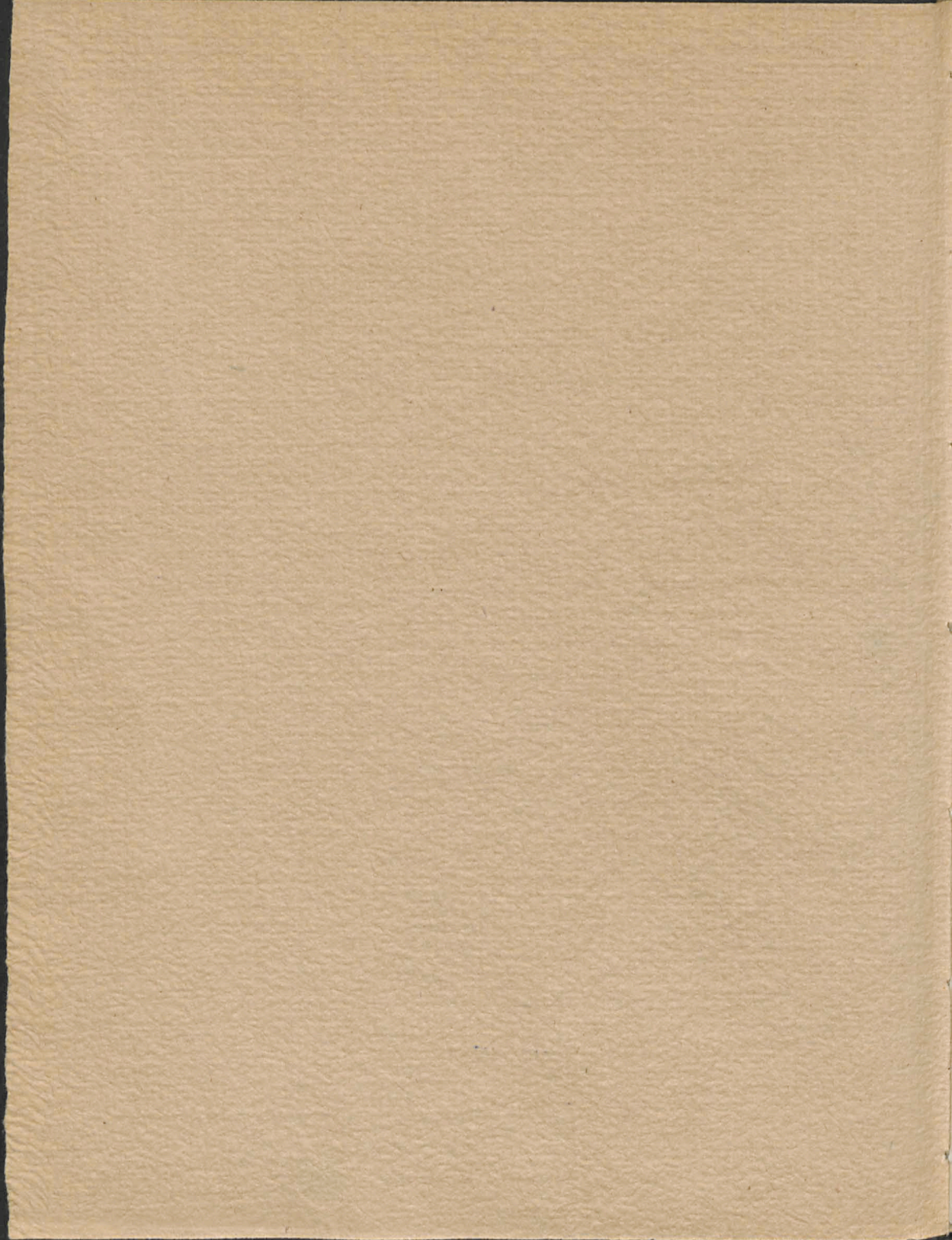
BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI

3272

9/6

Habes Lector studiose, Aurelii Prudētii Cathemerinon hoc
est diurnarū rerum opus uariū & cū linguæ elegātia,
tū sententiæ grauitate, frequēti lectiōe dignis/
sisimū. Cui⁹ singulis odis, singulas har
monias q̄tuor uocū, nunq̄ an/
tea impressas, Hierony
mus Vietor Cal/
cographus,
singulari diligen
tia emēdatas, in studio/
forū cōem^u utilitatē adiecit, com
ponēte aliquādo eas, dño Vuolfango
Grafinger Pānone, musico faigeratisiō, cuius
opa aliæ suauisissæ harmoniæ i Horatii carmia struūt,
q̄ & ipsæ, si & hæ placuerit, breui, emēdatissæ in lucē dabūt.

Dicata est hæc in Prudentiū collata opera, Reueren/
do Domino Sebastiano Sperantio Præposito Brix/
nenē, Cesarisq; & Gurtzenū Cardinalis a secretis &c.

XVI. Qu. 3272

REVERENDO domino Sebastiano Sperantio decretorū
doctōri, Præposito Brixinensī Cæsareæ maiestatis & Reue/
rendissimi domini Cardinalis Gurtzensis a secretis. Rudol/
fus Agricola Rhetus felicitatem & commendationem.

POeticam primariā quandā philosophiā esse memoriæ
proditū est, quæ mores, quæ affectiones nō sine q̄dam
animi uoluptate præciperet. Cuius originē uetustissimā esse
literarū testimonio, hominūq; doctissimorū acerrimo iudicio
comprobatū, saneq; comptum est. Quam ultramundanus &
innoxiabilis rex opifex, deus ipse statim pene a cōdito mundo
sua mysteria p̄ poetā describi uoluerit. Qd̄ & in inuictissimo
illo dūce Moysē, & in Idumeo Iob, in Dauid p̄re, filioq; Salo/
mone, in Isaia ac plerisq; aliis hebreis manifesto deprēdimus,
quorū scripta uersibus in patria lingua constāt. Et quoniā in
falsa quoq; religione (ut Augustinus testat̄) religiosos mise/
ratus est deus. Videmus & Apollinis, & Sibyllarū, & aliorū
uētū oracula uersibus ædita fuisse. Plato ergo grauissus phi/
losophorū lidro de legibus tertio poetarū genus esse diuinum
scripsit, quū huiusmodi poetis ingeniū esse oporteat, ut omni
hūanitate sub se relicta altiora petant & se inter deū, hoīemq;
medios p̄stent. Origenes quoq; in libris periarchon, uirtutē
q̄dam esse docet spiritalē quæ poeticā inspiret, cui⁹ inspirati/
one (quā in Phedro & Ione Plato diuinū furorē noīat) poetæ
repleant̄. Nam nō facile illis esset oīa p̄petuo, feliciq; stilo cō/
plecti, nisi adiuuāte, impellēteq; dei miro assensu, calescenteq;
diuini spūs igni quodā, quo deīde abeūte furore, uix ipi intelli/
gūt, ueluti si nō ipsi p̄nunciauerit, sed deus illoꝝ ore p̄locut⁹
sit. Vex̄ ei uero quū numeris, iisdēq; uariis poetica innitat̄, qd̄
alid eā dicere q̄ diuinā quādam musicā necesse est, cuius rōne

mundū esse cōpositū Pythagorici uoluerūt, non q̄ ip̄am his,
q̄s p̄pter illarū excellētiā liberales noīant, ex qb̄ nullā poeti
cā eē Plato uult, q̄dā rōe inferiorē uelī, quū q̄tū reliq̄s aīcedat
disciplīas trib̄ Platonis signis Ion idicet, sed ut nouē musas
eē dixerūt p̄pter octo spherarū celestīū musicos concēt̄, &
unā maximā, q̄ ex oībus cōstat, harmoniā, cœlū ip̄m canere
affirmarūt. Quis autē poeticæ q̄dā affinitate p̄ximā musicā
nō laudet? nō p̄dicet nō maiore īmodū admiret? quū uel seip̄z
nouerit similitudine q̄dā musica cōpactū, tot̄ .n. aī et corpis nr̄i
stat̄ et cōpagine q̄dā musica & musicis p̄portiōibus cōstat.
Quæ q̄dē cōueniētia tāta est, ut nō dubitarit Aristoxen̄ ille
Tarētiō, aīm, quē eī q̄ discipul̄ et æq̄lis Dicearch̄ q̄tuor
elemētōrū cōueniētiā diffinierat, eū dicere corpis harmoniā.
Quū itaq̄ Præposite dignissīe musica ap̄d sūmos et sapiētis-
simos uiros in maxia dignatiōe semp̄ hīta sit, eiusq̄ excellētiā
nemo satis unq̄ laudare possit. Hoc Aurelii Prudentii Clemē-
tis uiri cōsularis, poetæ Christiani Cathemerinon tuis delica-
tis aurib̄ haud idignū cēsui, tū q̄ te musicæ studiosissim sem-
p̄ fuisse cōpertū habeā, eiusq̄ cultores miro quodā et incredibi-
li amore p̄sequis, tū ē q̄ superioribus illis t̄pibus dñs Vuolfgā-
gus Grafinger sacerdos, musicus famigeratissīus, oībusq̄ ob
aī, morūq̄ itegritatē & genuinā in eo hūanitatē, q̄ erga oēs uti
solet, cōmendabilis, instigāte eū Ioachimo Vadiano Heluetio
poeta, mutua mihi familiaritate cōiunctissīo, hoīe ut ingenii ad
cūcta mire eruditi, ita aī in oēs liberaliū disciplīarū studiosos
multū p̄p̄si, singulis odis nouā uocū cōcinentiā nūq̄ aī hac
typis ip̄sforis iūulgatā adiecerit. Tuæ itaq̄ māsuētudinis erit
doctissīe Præposite, ut cū a grauiorib̄, seriisq̄ negotiis feriat̄
fueris, his te nouis harmoniis ī poeta Christiāo feliciter oble-
ctas, q̄ sub tuo felici auspicio ī mille exēplaria transcriptæ ad
cōem oīm cōspectū contendūt. Vale. & me ut cepisti ama.

Aurelii Clementis Prudentii in Cathemerinon præ-
fatio, Ode tricolos Gliconicū Aſclepiadeū alchaicū.

*Itaque sanctorum
gogabie syonni
toto induto
confundit tps. Et
dicit se nullo
modo hostis edum
taturus et qd di
calum*

PER quinquennia iam decem
Ni fallor, fuimus, septimus insuper
Annum cardo rotat, dum fruimur sole uolubili.

Instat terminus, & diem
Vicinum senio iam deus applicat,
Quid nos utile tanti spatio temporis egimus?

Aetas prima crepantibus
Fleuit sub ferulis, mox docuit toga
Insectum uiciis falsa loqui, non sine crimine?

Tum lasciuia proteruitas,
Ac luxus petulans (heu pudet, ac piget)
Fœdauit iuuenem nequicie sordibus, ac luto

Exin iurgia turbidos,
Armarunt animos, & male pertinax
Vincendi studium subiacuit casibus asperis.

Bis legum moderamine
Frenos nobilium reximus urbium,
Ius ciuile bonis reddidimus, terruimus reos.

Tandem militiae gradu
Euectum pietas principis extulit
Assumptum propius stare iubens ordine proximo.

Hæc dum uita uolans agit,
Inrepit subito canities seni
Oblitum ueteris Mafsaliae consulis arguens.

Sud quo prima dies mihi
Quam multas hyemes uoluerit, & rofas
Pratis post glaciem reddiderit, nix capitis probat
Nunquid talia proderunt

*Marcus fons
q. d. p. p. p. p. p.
p. d. d. d. d. d.*

*Doga a p. p. p.
m. p. p. p. p.
p. p. p. p. p.*

*Maffaha non
m. p. p. p. p.*

*Crono
graha
p. p. p. p. p.
p. p. p. p. p.*

199³ despecto mala fatis supra aduerso
Carnis post obitum uel bona uel mala:
Cui iam quicquid id est, quod fuerā, mors aboleuerit
Dicendum mihi quisquis es

Mundum quem coluit mens tua perdidit.
Non sunt illa dei quae studuit cuius habebertis

*ling barba
of fine pba
pba rtoq
haby uil ppo
fabre
lucor*

Atqui sine subultimo

Peccatrix anima stulticiam exuat.
Saltem uoce deum concelebrat, si meritis nequit.

Hymnis continuet dies,
Nec nox ulla uacat quin dominum canat,

Pugnet contra hereses, catholicam discutiatur fidem.
Conculcet sacra gentium,

*Catholice
vni spalis
a qo gmo
duid ad pofit
haby huy
mo apollat*

Labem Roma tuis inferat idolis,
Carnea martyribus deuoueat, laudet apostolos.

Hæc dum scribo uel eloquor
Vinclis o utinam corporis emicem

*parly
Cing no
dny p dny
ell rri m
hoy m qe mndary
moy glangory*

Liber, quo tulerit lingua sono mobilis ultimo.
Sequitur Melodia.

*Id est me
dica pro
duala dca
dno me
g p dca
v d d d me
m d p
de monie
genio*

The musical notation consists of four staves, each starting with a clef (C-clef for D and F, G-clef for A, and an X-clef for B). The notes are represented by vertical stems with small horizontal lines or dots at the top, typical of early manuscript notation. The staves are arranged vertically and labeled with large letters D, F, A, and B at their right ends.

^{uocadit}
 Inlustret humanum genus,
 Finemq; peccandi ferat.
 Fleuit negator deniq;
 Ex ore prolapsum nefas,
 Cum mens maneret innocēs,
 Animusq; seruaret fidem.
 Nec tale quicquam postea
 Linguae locutus lubrico est
 Cantuq; galli cognito,
 Peccare iustus destiuit.
 Inde est q; omnes credim⁹
 lo quietis tempore,
 Quo gallus exultans canit,
 Christum rediisse ex inferis.
 Tūc mortis oppress⁹ uigor
 Tunc lex subacta est tartari,
 Tunc uis diei fortior
 Noctem coegit cedere.
 Iam iā quiescant improba
 Iam culpa furua obdormiat,
 Iam noxa letalis suum
 Perpressa somnum, marceat.
 Vigil uicissim spiritus

^{quibuscumq;}
 Quodcumq; restat temporis
 Dum meta noctis clauditur,
 Stans, ac laborans excubet.
 Iesum ciamus uocibus,
 Flentes, precantes, sobrii
 Intenta supplicatio
 Dormire cor mūdum uetat.
 Stat conuolutis artubus
 Sensum profunda obliuio
 Pressit, grauauit, obruit
 Vanis uagantem somniis.
 Sunt nepe falsa & friuola,
 Quae mundiali gloria
 Ceu dormientes egimus,
 Vigilemus, hic est ueritas.
 Aurum, uoluptas, gaudiū.
 Opes, honores, Prospera
 Quaecumq; nos inflant mala,
 Fit mane, nil sunt omnia.
 Tu Christe somnū dissiice,
 Tu rumpe noctis uincula,
 Tu solue peccatum uetus,
 Nouumq; lumeningere.

Sequitur Melodia.

Quocumq; restat temporis
 Dum meta noctis clauditur
 Stans ac laborans excubet
 Iesum ciamus uocibus
 Flentes precantes sobrii
 Intenta supplicatio
 Dormire cor mudum uetat
 Stat conuolutis artubus
 Sensum profunda obliuio
 Pressit grauauit obruit
 Vanis uagantem somniis
 Sunt nepe falsa & friuola
 Quae mundiali gloria
 Ceu dormientes egimus
 Vigilemus hic est ueritas
 Aurum uoluptas gaudiū
 Opes honores prospera
 Quaecumq; nos inflant mala
 Fit mane nil sunt omnia
 Tu Christe somnū dissiice
 Tu rumpe noctis uincula
 Tu solue peccatum uetus
 Nouumq; lumeningere

plin. g. l. x. cap. l. xxi
 Gallus nūc uigilans mortuus
 iussu excitandis nūc opa
 mortalibus suscipiet q;
 somno nūc gemit q;
 Noctem sūdola, et horam
 distinguat horas inter duo
 uicibus. Cuius sole uicibus
 uigilia. q; ad uicibus laborum
 q; uicibus Nec pot. uicibus
 uicibus uicibus uicibus
 uicibus uicibus uicibus
 uicibus uicibus uicibus

lapsa lingua
 q; uicibus
 uicibus

Somnus q; ad
 uicibus
 uicibus

uicibus
 uicibus

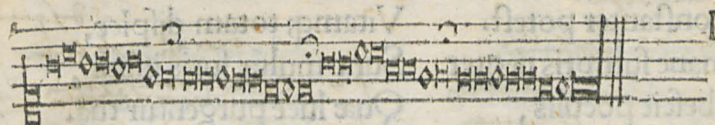
uicibus
 uicibus

uicibus
 uicibus

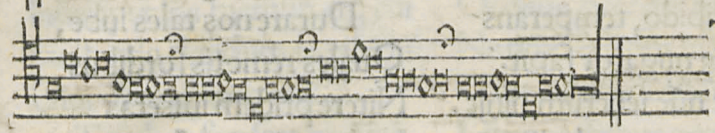
uicibus
 uicibus

uicibus
 uicibus

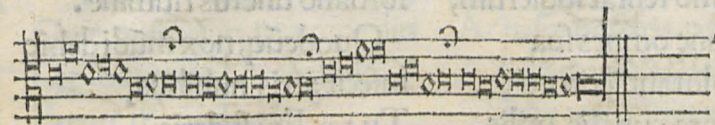
Nox et
Sinitus
Sunt odor
huius a
sua rabi

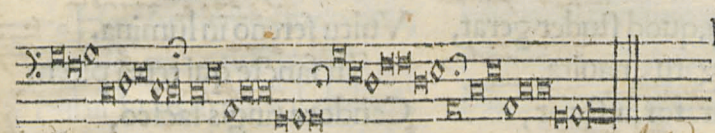
Discant.

Tenor.

Altus.

Bassus.

ODE monocolos tetraastro
phos Iambicū dimetrum Ar
chilochium.

Hymnus matutinus.

NOx, & tenebræ & nu
bila
Confusa mundi, & turbida
Lux intrat, albescit polus,
Christus uenit, discedite.

Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebusq; iam color redit
Vultu nitentis fideris,
Sic nostra mox obscuritas,
Fraudisq; pectus conscium,

Ruptis reiectum nubibus,
Regnante pallefcit deo.

Tunc non licebit claudere,
Quod quisq; fuscum cogitat,
Sed mane clarescunt nouo
Secreta mentis prodita.

Furante lucem squalido
Impune peccat tempore,
Sed lux dolis contraria
Latere furtum non finit.

Versuta fraus, & callida
Amat tenebris obtegi,
Aptamq; noctem turpibus
Adulter occultus fouet.

Sol ecce surgit igneus
Piget, pudescit, pœnitet,
Nec teste quisquam lumine

B

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the words "Nox" and "Sinitus" written vertically.

Extensive handwritten annotations in various colors (red, blue, black) scattered throughout the text, providing commentary or corrections to the printed Latin.

Peccare constanter potest.

Quis mane sumpris neqter

Non erubescit poculis,

Cum fit libido, temperans

Castumq; nugator sapit.

Nunc nūc seuerum uiuit.

Nunc nemo tentat ludicrum,

Inepta nunc omnes sua

Vultu colorant serio.

Hac ora cunctis utilis

Qua qsq; quod studet gerat,

Miles, togatus, nauita,

Opifex, arator, institor,

Illum forensis gloria,

Hunc triste raptat classicum

Mercator hinc, ac rusticus

Auara suspirant lucra.

At nos lucelli, ac scenoris,

Fraudisq; prorsus nescii

Nec arte fortes bellica,

Te Christe solum nouimus.

Te mente pura & simplici,

Te uoce, te cantu pio

Rogare curuato genu,

Flendo, & canendo discimus.

His nos lucrāmur q̄stibus.

Hac arte tantum uiuimus,

Hac inchoamus munera

Cum sol resurgens emicat.

Intende nostris sensibus,

Vitamq; totam dispice,

Sunt multa fucis inlita,

Quæ luce purgentur tua.

Durare nos tales iube,

Quales remotis sordit us

Nitere pridem iusseras

Iordano tinctus flumine.

Quodcūq; nox mūdi dehinc

Infecit atris nubibus,

Tu rex Eoi syderis

Vultu sereno in lumina,

Tu sancte qui tetra picem

Candore tingis lacteo,

Ebenoq; crystallum facis,

Delicta terge liuida.

Sub nocte iacob cœrula

Luctator audax angeli

Eousq; lux surgeret,

Sudauit impar præliō.

Sed cum iubar claresceret,

Lapsante claudus poplite,

Femurq; uictus debile

Culpæ uigorem perdidit.

Nutabat inguen saucium,

Quæ corporis pars uiuor,

Longeq; sub cordis loco

Diram fouet libidinem.

Hæ nos docent imagines,

Hominem tenebris oblitum,

Si forte non cedat deo,

Handwritten notes and marginalia in Latin, including phrases like "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", and "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis".

Vertical handwritten notes on the left margin, including phrases like "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", and "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis".

Vertical handwritten notes on the right margin, including phrases like "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis", and "Et uobis qui habitabatis in iherosolymis".

Ma fia pte mo luctada
si cum deo
voluntas mittere
Vires rebelles perdere.

Erit tamen beator

prim
laud
Intemperans membrum, cui

Luctando claudum, et tabidū

Dies oborta inuenerit.

Tandem facesat cæcitas,

Quæ nosmet in præceps diu

Lapsos sinistris gressibus

Errore traxit deuo.

Hæc lux serenum cōferat;

Purosq; nos præstet sibi.

Nihil loquamur subdolum.

Voluamus obscurum nihil.

in hunc
modu
pagas pino
postu
Sic tota decurrat dies.

Ne lingua mēdax, ne manus,

Oculiue peccent lubrici;

Ne noxa corpus inquinet.

Speculator adstat desuper,

Qui nos diebus omnibus,

Actusq; nostros prospicit

A luce prima in uesperum.

Hic testis, hic est arbiter;

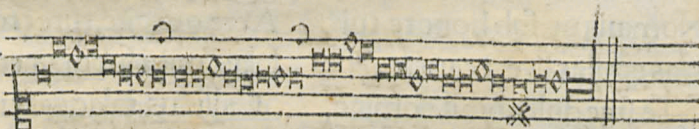
Hic intuetur quicquid est

Humana qd mens concipit.

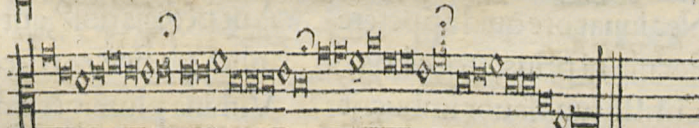
Hunc nemo fallit iudicem.

Sequitur Melodia.

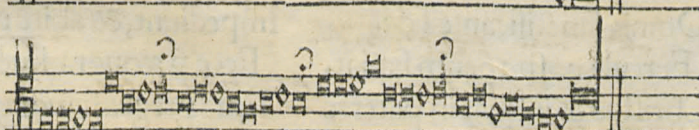
Discant.

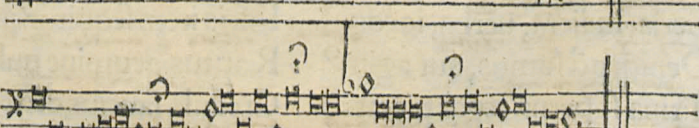
Altus.

Tenor.

Bassus.

Et no comodus uerbo filij xpi in amar
et in fenua Jacob ufo in puto deo
eo q te hgtur non fentre aq a obfupru

Ode monocolos Pentastrophos
phos heptimetros dactylicum
trimetrum hypercatale/
sticum Alcmanium.

Hymnus ante cibum.

Crucifer bone lucifator
O ipares pie uerbigena
Edite corpore Virgineo
Sed prius in genitore potens
Astra solum, mare q̄ fierent.

Huc nitido precor intuitu
Flecte salutiferam faciem
Fronte serenus, & in radia,
Nominis ut sub honore tui
Has epulas liceat capere.

Te sine dulce nihil domine
Nec iuuat ore quid appetere
Pocula ni prius, atq; cibos
Christe tuus fauor imbuerit
Omnia sanctificante fide.

Fercula nostra deum sapiat.
Christus & influat in pateras
Seria, ludicra, uerba, iocos.
Deniq; qd sumus, aut agim?
Trina superna regat pietas.

Hic mihi nulla rosa spolia
Null? aromate fragrat odor,
Sed liquor influit Ambrosi?

Nectareamq; fidem redolet
Fusus ad usq; patris gremio.
Sperne camœna leues ederas
Cingere tempora qs solita es,
Sertaq; mystica dactylico
Texere docta, liga strophio
Laude dei redimita comas.

Quod generosa potest ania
Lucis, & atheris indigena
Soluere dignius obsequium?
Quam data munera si recinat
Artificem modulata suum?

Ipse homini q cuncta dedit,
Quæ capimus dñante manu
Quæ pol? aut hum?, aut pe
Aere quogite, rure creat (ag?
Hæc mihi subdidit et sibimet

Callidus inlaqueat uolucres
Aut pedicis dol?, aut maculis.
Inlita glutine corticeo
Vimina plumigeram seriem
Impediunt, & abire uctant.

Ecce p æquora fluctuagos
Texta greges sinuosa trahunt
Piscis item sequitur calanum
Raptus acumine uulnifico
Credula saucius ora cibo.

Fundit opes ager ingenuas?
Diues aristifera segetis
Hic ubi uitea pampineo

Hic si

Brachia palmite luxuriant
Pacis alumna ubi bacca uiret.

Hæc opulenta Christicolis
Seruit et omnia suppeditant.

Absit enim procul illa fames
Cædibus ut pecudum libeat,

Sanguineas lacerare dapes.
Sint fera gentibus idomitis,

Prandia de nece quadrupedum
Nos oleris comanos siliqua

Fœta legumine multimodo
Pauerit innocuis epulis.

Spumea mulctra gerunt ni
Vbere de genio latices, (ueos

Perq; coagula densa liquor
Insolidum coit, & fragili

Lac tenerum premitur calatho
Mella recens mihi cecropia.

Nectare sudat olente fauus
Hæc opifex apis aërio

Rore liquat, tenuiq; thymo,
Nexilis inscicia cornubii.

Hic quoq; pomiferi nemoris
Munera mihi proueniunt

Arbor onus tremefacta suum
Deciduo grauis imbre pluit,

Puniceosq; iacit cumulos,
Quæ ueterum, tibia que lyra

Flatibus incita uel fidibus
Diuitis omnipotentis opus,

Quæq; fructa patet homini
Laudibus æquiparare queat;

Te pater opte mane nouo.
Solis & orbita cum media est,

Te quoq; luce sub occidua
Sumere cum monet hora cibum,

Nostri deus canet armonia,
Quod calet habitus interior

Corde quod abdita uena tremit
Pulsat et insita, quod resonat.

Lingua sub ore latens caueam
Laus super patris esto mihi.

Nos igitur tua sancte manum
Cespite composuit madido

Effigiem meditata suam.
Utq; foret rata materies

Flauit & indidit ore animam.
Tum pamaena uiseta iubet,

Frondicomis habitare locis.
Ver ubi perpetuum redoler,

Prataq; multicolora latex
Quadrifluo celer amne rigat

Hæc tibi nunc famuletur ait,
Vsbis omnia cedo tuis,

Sed tamen aspera mortifero
Stipite carpere poma ueto,

Qui medio uiret in nemore.
Hic draco perfidus, indocile

Virginis illicit ingenium,
Ut socium maleuada uirum

B. 3.

[Handwritten marginal notes in Latin, including botanical and zoological terms, and some numbers like '7' at the bottom right.]

Mandere cogeret ex uetitis
Ipsa pari peritura modo.

Corpora mutua nosse nefas
Post epulas inoperta uident
Lubricus error & erubuit.

Tegmina suta parant foliis
Dedecus ut pubor occuleret.

Conscia culpa deū pauitans
Sede propria procul exigitur

Innuba scemina, quæ fuerat
Coniugis excipit imperium

Fœdera tristia iussa pati.
Author et ipse doli coluber,

Plectit improbus, ut mulier
Colla trilinguia calce terat,

Sic coluber muliebri solum
Suspicit, atq; uirum mulier.

His duobus uitiosa dehinc
Posteritas ruit in facinus,

Dumq; rudes imitatur auos,
Fasq; nefasq; simul glomerās

Impia crimina morte luit.
Ecce uenit noua progenies,

Aethere prodit alter homo,
Non luteus, uel ut ille prius.

Sed deus ipse gerens homine
Corporeisq; carens uitiiis,

Fit caro uiuida, sermo patris
Numine quā rutilante grauis

Non thalamo, neq; iure tori,

Nec genialibus illecebris
Intemerata puella parit.

Hoc odium uetus illud erat,
Hoc erat aspidis atq; homis

Digladiabile discidium,
Qd modo cernua scemineis

Vipera proteritur pedibus.
Edere nanq; deum merita

Omnia uirgo uenena domat
Tractibus anguis inexplicitis

Virus inermis piger reuomit.
Gramine concolor in uiridi.

Quæ feritas mo nō trepidat
Territa de grege candidulo

Impaudas lupus inter oues
Tristis obambulat, & rapidū

Sanguinis imemor os cohibet
Agnus enim uice mirifica,

Ecce leonibus imperitat,
Exagitantq; truces aquilas.

Per uaga nūbila, perq; notos
Sydere lapsa columba fugat.

Tu mihi christe colūba potēs
Sanguine pasta cui cedit auis,

Tu niueus per ouile tuum,
Agnus hiare lupū prohibes

Sub luga tigridis ora premēs
Da locuples De hoc faūlis

Rite precantibus, ut tenui
Membra cibo recreata leuet.

Neu piger imodiciis dapibus
Viscera tāta grauet stomach?
Hauit? amarus abesto pcul
Nec libeat terigisse manu
Exitiale quid, aut uetutum,
Gustus, & ipse modū teneat
Sospitet ut iecur incolome.

Sit satis anguibus horrificis
Liba quod impia corporibus
Ah miseram peperere necem
Sufficiat semel hoc facinus,
Plasma dei potuisse mori.
Oris opus, uigor igneolus.

Non morit, quia flante Deo
Compositus, superoq; fluens
De solio patris artificis

Vim liquidā rationis habet.
Viscera mortua, quin etiam
Post obitum reparare datur.
E que suis iterum cumulis
Prisca renascitur effigies
Pulueres coeunte situ.
Credo eqdē (neq; uana fides)

Corpora uiuere more aimā.
Nā modo corporeū memini
De phlegetonte gradu facili
Ad superos remeasse deum.

Spes eadē mea mēbra ma/
Quā redolētia funereo (net
Iussa quiescere sarcophago.
Dux parilis rediuiuus homo
Ignea Christus ad astra uocat

Sequitur Melodia.

Dis
Te
Alt
Ba

ODE Monocolos tristrophos trochaicum
Phalecium.

Hymnus post cibum.

PASTIS uisceribus ciboq; sumpto,
Quem lex corporis imbecillaposcit
Laudem lingua deo patri rependat
Patri qui cherubim sedile sacrum.
Necnon & seraphin suum in supremo
Subnixus solio tenet regitq; .

Hic est quem zebaoth deum uocamus,
Expers principij, carensq; fine.
Rerum conditor & repertor orbis.
Fons uitæ liquida fluens ab arce,
Infusor fidei, sator pudoris,
Mortis per dormitor, salutis autor.

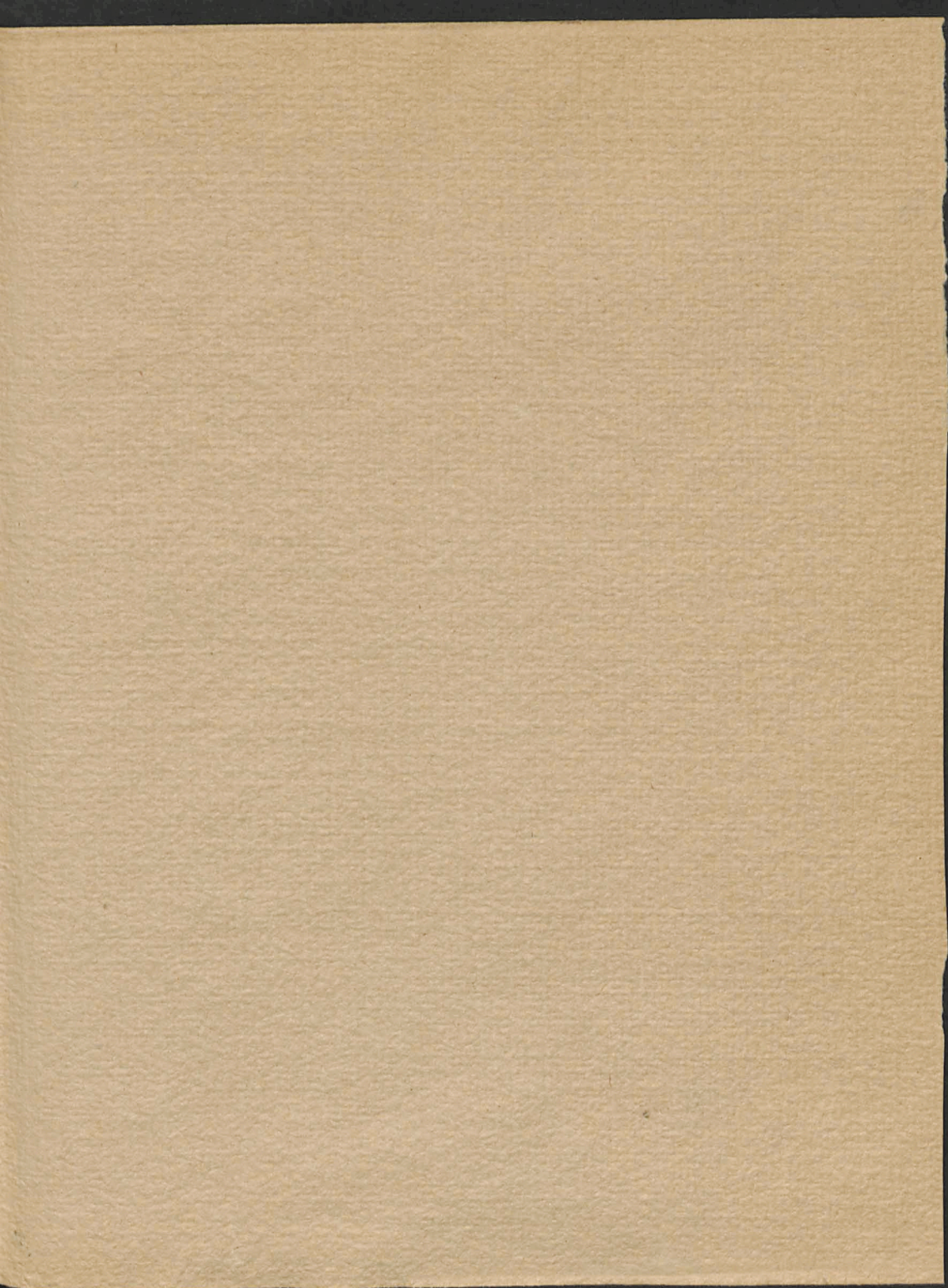
Omnes quod sumus ac uigemus inde est.
Regnat spiritus ille sempiternus
A Christo simul & parente missus.
Intrat pectora candidus pudica,

Quæ templi uice consecrata ridet
Postquam combiberint deum medullis.
Sed si quid uicij, doli ue nasci
Inter uiscera iam dicata sensit
Ceuspurcum refugit celer sacellum .

Tetrum fragrat enim uapore crasso
Hortor conscius astuante culpa,
Offensumq; bonum niger repellit.

Hic solus pudor, innocensq; uotum

OPRAWĘ WYKONANO

w prac. inż. konserwat.

Biblioteki „Casolinum”

Data 17.7.76 podpis Urajchur

1 k. 60

6376
8. b.

